

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 6C/373/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8512206924
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erik Uhlár
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2015:8512206924.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Stará Ľubovňa, samosudca JUDr. Erik Uhlár, v právnej veci žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35724803, Pajštúnska 5, Bratislava, právne zastúpeného spoločnosťou TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., IČO: 36613843, Pajštúnska 5, Bratislava, proti žalovaným 1. X. Z., nar. XX.XX.XXXX, X. XXX, okres W. I., 2. Z. Z., nar. XX.XX.XXXX, X. XXX, okres W. I., za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaných Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, IČO: 42176778, Námestie legionárov 5, Prešov, právne zastúpeného JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom so sídlom vo Svidníku, Sov. hrdinov 163/66, o zaplatenie 3.427,95 eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a**.

II. Náhradu trov konania súd účastníkom **n e p r i z n á v a**.

III. Žalobca je **p o v i n n ý** nahradiť vedľajšiemu účastníkovi, k rukám právneho zástupcu vedľajšieho účastníka, náhradu trov konania pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka v tomto konaní vo výške 333,- eur do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa žalobou doručanou tunajšiemu súdu dňa 31.10.2012 domáhal voči žalovaným v 1. a 2. rade spoločne a nerozdielne zaplatenia sumy 3.427,95 eur, úrokov z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 2.428,98 eur od 21.8.2010 do zaplatenia, ako aj náhrady trov konania. V žalobe poukazoval na to, že pohľadávku voči žalovaným nadobudol zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 22.10.2008 uzavretou so spoločnosťou Slovenská sporiteľňa, a.s. (ďalej tiež ako „právny predchodca žalobcu“ alebo iba „banka“) ako postupcom. Poukazoval na to, že žalovaní a právny predchodca žalobcu uzavreli dňa 30.9.2004 zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXX (ďalej tiež iba „Zmluva“), ktorej súčasťou sú všeobecné obchodné podmienky (ďalej tiež iba „VOP“) postupcu, pričom na základe uvedenej zmluvy právny predchodca žalobcu poskytol žalovaným peňažné prostriedky. Žalobca uviedol, že postupca odstúpil od Zmluvy a vyzval žalovaných na úhradu .dlžnej sumy. Uviedol, že žalovaní (vychádzajúc z textu žaloby) ku dňu spísania žaloby nič z postúpenej pohľadávky neuhradili.

Podaním doručeným súdu dňa 17.12.2013 žalobca požadoval zaplatenie neuhradených a nepremľčaných splátok v celkovej výške 715,66 eur (t.j. 22 splátok po 32,53 eur počnúc splátkou zo dňa 20.11.2008 a končiac splátkou z 20.8.2010), ako aj úroky z omeškania z jednotlivých splátok ako uviedol v danom podaní a v prevyšujúcej časti vzal podanú žalobu späť, o čom súd rozhodol uznesením č.k. 6C/373/2012 - 136 zo dňa 27.1.2014, právoplatným dňa 15.2.2014.

Podaním doručeným súdu dňa 4.12.2012 oznámil svoj vstup do tohto konania vedľajší účastník, ktorý podaním učeným prostredníctvom svojho právneho zástupcu a doručeným súdu 17.12.2012

(označeným ako „odpor vedľajšieho účastníka“) poukázal na to, že v danom prípade ide o spotrebiteľskú vec a vo vzťahu k podanej žalobe na to, že odstúpením od zmluvy sa zmluva od počiatku zrušuje, vzniesol námietku premlčania, taktiež na neplatnosť k žalobe pripojenej dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku, uplatnil nárok na náhradu trov konania, ktoré v ňom zároveň vyčíslil.

Žalovaní sa k veci samej vyjadrili až na pojednávaní 7.10.2015, kde žalovaný v 1. rade uviedol, že manželka (žalovaná v 2. rade) chcela pôžičku a keďže ja on bol zamestnaný na trvalý pracovný pomer, tak to vzala na jeho meno, pôžička sa brala vo výške 50.000,- Sk, zmluvu uzatvárali v Slovenskej sporiteľni v Starej Ľubovni, trvalo to asi pol hodiny, on tam musel doniesť doklady z práce, že má trvalý pracovný pomer, možno si prečítal zmluvu pred uzavretím, čo sa týka iných dokumentov nevie či tam ten pán nečítal nič, nepamätá si; či im chodili domov upomienky to nevie, lebo keď je v práci tak poštu nepreberá a žalobu si prevzal až na obecnom úrade, koľko sa z úveru splatilo nevie, manželka chcela ten úver na dcérinu svadbu; žalovaná v 2. rade uviedla, že bola na materskej a sťahovali jej z účtu materskej po 900,- Sk, úver brali na sumu 50.000,- Sk, uzatvárali zmluvu v Slovenskej sporiteľni, trvalo to možno pol hodiny, možno 20 minút, zmluvu si prečítala a potom splácala, kedy naposledy platila na tento úvere to si nevie spomenúť, minulý mesiac poslala peniaze, ale tie sa vrátili späť, raz prišla upomienka, ale už nevie kedy, ani nevie čo v nej bolo napísané, k dohode o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku uviedla, že je tam jej podpis, tak to asi uzavrela ona, nevie kto za ňou vtedy prišiel, čo jej tam bolo povedané, ani nevie či jej tú dohodu niekto nechal.

Na nariadené pojednávanie sa žalobca, vedľajší účastník a právny zástupca vedľajšieho účastníka nedostavili, o jeho odročenie nik z nich nežiadal, preto súd vec prejednal postupom podľa § 101 ods. 2 O.s.p. v ich neprítomnosti.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalovaných v 1. a 2. rade, oboznámením obsahu podanej žaloby a kópie k nej pripojenej Zmluvy, VOP, oznámení o postúpení pohľadávky vrátane kópií dokladov o vrátení zásielok odosielateľovi ako sú na rubových stranách uvedených listín, dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku, zmluvy o postúpení pohľadávok č. 0292/1523/2008/1CE vrátane osvedčovacích doložiek, prílohy č. 1 k zmluve o postúpení pohľadávok, pokusu o zmier, informatívneho výpisu žalobcu z obchodného registra, informatívneho výpisu právneho zástupcu žalobcu z obchodného registra, oznámenia o vstupe vedľajšieho účastníka do konania, podania vedľajšieho účastníka doručeného súdu 17.12.2012, podania žalobcu doručeného súdu 9.1.2013, podania žalobcu doručeného súdu 28.1.2013, podania žalobcu doručeného súdu 28.1.2013 a k nemu pripojenej

.dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku, podania žalobcu doručeného súdu 4.2.2013, podania žalobcu doručeného súdu 13.2.2013 a k nemu pripojeného prehľadu transakcií úveru nad archívom, uznesenia č.k. 6C/373/2012-136 a podania žalobcu doručeného súdu 17.2.2013, podania žalobcu doručeného súdu 15.7.2015 a k nemu pripojeného prehľadu transakcií, ostatného spisového materiálu a zistil tento skutkový stav:

Žalovaní ako dlžníci a právny predchodca žalobcu ako veriteľ uzavreli dňa 30.9.2004 Zmluvu, v zmysle čl. I. ktorej bolo jej predmetom poskytnutie úveru žalovaným bankou vo výške 50.000,- Sk (1.659,70 eur) s dohodnutým úrokom v deň podpisu Zmluvy 9,80 % ročne, dohodnutý bol poplatok za správu úveru 40,- Sk mesačne (1,33 eur) - bez uvedenia jeho splatnosti, výška splátky 980,- Sk (32,53 eur), splatnosť prvej splátky 20.10.2004, periodicita a splatnosť splátok mesačne k 20. dňu v kalendárnom mesiaci, konečná splatnosť úveru bola dohodnutá na deň 20.8.2010, splatnosť úrokov „v posledný deň kalendárneho mesiaca“ - výška splátky úrokov nebola v Zmluve určená, ročná percentuálna miera nákladov (RPMN) bola uvedená v čl. IV. Zmluvy bode 5. vo výške 13,08 %.

Pohľadávku pôvodného veriteľa voči žalovaným z predmetnej Zmluvy mal nadobudnúť žalobca zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 22.10.2008, a to podľa predloženej prílohy k uvedenej zmluve o postúpení pohľadávok v rozsahu istiny vo výške 73.175,60 Sk (2.428,98 eur), riadnych úrokov (RU) vo výške 5.271,40 Sk (174,98 eur) a úrokov z omeškania zmluvných (UOZ) vo výške 24.823,50 Sk (823,99 eur).

V podanej žalobe žalobca poukazoval na odstúpenie jeho právneho predchodcu od Zmluvy, po vznesení námietky premlčania vedľajším účastníkom vzal žalobca podanú žalobu späť ako je už uvedené vyššie,

podaním doručeným súdu dňa 15.7.2015 poukazoval na to, že v predmetnej veci nebola vyhlásená splatnosť úveru a že v žalobe pri údají o mimoriadnej splatnosti došlo k písacej chybe.

Podľa § 23a ods. 1 zákona č. 634/1992 Z.z. (v znení platnom a účinnom v čase uzavretia Zmluvy), typovou zmluvou sa podľa tohto zákona rozumie zmluva, ktorá sa má uzavrieť vo viacerých prípadoch, ak je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje.

Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z.z. (v znení platnom a účinnom v čase uzavretia Zmluvy), tento zákon upravuje niektoré podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

Podľa § 2 písm. b/ zákona č. 258/2001 Z.z. (v znení platnom a účinnom v čase uzavretia Zmluvy), na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 3 ods. 1, 2 zákona č. 258/2001 Z.z. (v znení platnom a účinnom v čase uzavretia Zmluvy), veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci.

Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 4 ods. 6 zákona č. 258/2001 Z.z. (v znení platnom a účinnom v čase uzavretia Zmluvy), veriteľ môže postúpiť pohľadávku, len ak to pripúšťa osobitný predpis. Ak dôjde k postúpeniu pohľadávky z veriteľa na tretiu osobu, postupuje sa podľa osobitného predpisu.

Podľa § 4 ods. 6 zákona č. 258/2001 Z.z. (v znení platnom a účinnom v čase uzavretia zmluvy o postúpení pohľadávok), veriteľ môže postúpiť pohľadávku, len ak to pripúšťa osobitný predpis. Ak dôjde k postúpeniu pohľadávky z veriteľa na tretiu osobu, postupuje sa podľa osobitného predpisu.

Podľa § 524 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka - ďalej tiež iba „OZ“ (v znení platnom a účinnom v čase uzavretia zmluvy o postúpení pohľadávok), veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa § 92 ods. 7 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov (v znení platnom a účinnom v čase uzavretia zmluvy o postúpení pohľadávok), ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

Súd po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že podaná žaloba nie je dôvodná.

Súd mal preukázané, že žalovaní ako dlžníci a veriteľ - Slovenská sporiteľňa, a.s., teda ako je súdu z jeho činnosti známe ide o subjekt, ktorý je bankou podľa osobitného zákona, uzavreli dňa 30.9.2004 Zmluvu.

V danom prípade vzhľadom na skutočnosť, že žalovaní uzavreli Zmluvu nie v súvislosti so svojou obchodnou alebo inou podnikateľskou činnosťou, ďalej vzhľadom na skutočnosť známu súdu z jeho činnosti - a to, že takýto druh zmluvy uzavieral právny predchodca žalobcu v rámci svojho podnikania a vo viacerých prípadoch, pričom ako pri iných súdu známych prípadoch, aj v tomto prípade je zrejmé, že žalovaní obsah Zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňovali - a to už len s poukazom na to, že všetky rozhodujúce vzťahy týkajúce sa uzavretej Zmluvy mali podľa jej obsahu byť upravené .v zásade vo VOP a v Úverových podmienkach banky - má súd za to, že uzavretá Zmluva je zmluvou spotrebiteľskou.

V danom prípade sa však súd z dôvodu hospodárnosti nezaobera možnými neprijateľnými podmienkami Zmluvy a jej súčasťou a ich prípadným dopadom na výšku záväzkov žalovaných, ani ne/správnosťou započítavania právnym predchodcom žalobcu žalovanými počas trvania úverového vzťahu vykonaných úhrad na jednotlivé nároky zo Zmluvy, či preukázateľne právnym predchodcom žalobcu neoprávnené vyúčtovaných úrokov z omeškania žalovaným dlhodobo vo výškach značne presahujúcich max. možnú výšku týchto úrokov podľa Občianskeho zákonníka a príslušného vykonávacieho predpisu, a to vzhľadom na skutočnosť, že v predmetnom konaní nemal súd riadne preukázanú samotnú aktívnu legitímáciu žalobcu, teda jeho oprávnenie vôbec sa voči žalovaným vo vlastnom mene a na vlastný účet domáhať zaplatenia žalovanej sumy a jej príslušenstva (v rozsahu po čiastočnom zastavení konania).

Totíž podľa § 92 ods. 7 veta prvá zákona č. 483/2001 Z.z. /v znení platnom a účinnom v čase uzavretia v tomto konaní súdu predloženej zmluvy o postúpení pohľadávok/ ako je citované vyššie, „ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta“ - splnenie tohto postupu zo strany Slovenskej sporiteľne, a.s. vo vzťahu k žalovaným pred tým, ako pristúpila k uzavretiu v tomto konaní predloženej zmluvy o postúpení pohľadávok so žalobcom, v danom prípade nebolo súdu nijako preukázané. Všeobecná úprava postúpenia pohľadávok je zakotvená v OZ (§ 524 a nasl.). V danom prípade však išlo o pohľadávku banky voči svojim klientom a teda osobitnou podmienkou postúpenia takejto pohľadávky malo byť splnenie podmienok v zmysle § 92 ods. 7 vety prvej zákona č. 483/2001 Z.z. v znení platnom a účinnom v čase uzavretia zmluvy o postúpení pohľadávok, čo je ustanovením osobitným vo vzťahu k úprave postúpenia pohľadávky podľa ustanovení OZ a teda tam uvedené skutočnosti mali byť preukázateľne splnené pred postupovaním pohľadávky voči žalovaným žalobcovi, t.j. banka bola podľa § 92 ods. 7 zákona č. 483/2001 Z.z. povinná preukázateľne písomne vyzvať žalovaných na splnenie ich peňažných záväzkov a až ak by žalovaní napriek takejto výzve boli nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti ich peňažného záväzku voči banke - právnenému predchodcovi žalobcu, mohla táto svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku (teda už v žiadnom prípade nie aj pohľadávku vo vzťahu k splátkam splatným až po uzavretí zmluvy o postúpení pohľadávok - pričom žalobca sa po čiastočnom späťvzatí žaloby domáhať zaplatenia iba splátok, ktoré mali byť splatné až po uzavretí zmluvy o postúpení pohľadávok, pričom sám v podaní doručenom 15.7.2015 uvádzal, že v žalobe ohľadne údajov o odstúpení jeho predchodcu od Zmluvy došlo k písacej chybe a úver sa stal splatným dňom jeho konečnej splatnosti), postúpiť písomnou zmluvou žalobcovi aj bez súhlasu klienta - teda žalovaných. Splnenie tohto postupu nemal súd /napriek tomu, že žalobca bol v konaní riadne poučený podľa § 120 ods. 4 O.s.p. uznesením č.k. 6C/373/2012 - 89 z 9.1.2013/ nijako preukázané.

V tomto smere nepostačuje vyhlásenie postupcu v predloženej zmluve o postúpení pohľadávok - jej čl. VIII. bod 8.1. písm. a/, písm. c/, ako aj bod 8.2. písm. b/, že „je oprávnený previesť pohľadávky na postupníka“ a písm. d/ že „pohľadávky splňajú .predpoklady na postúpenie podľa § 92 ods. 7 zákona o bankách“, ale splnenie vyššie uvedeného postupu musí byť preukázané riadne (písomnou výzvou banky klientovi a, logicky, i dokladom o jej doručení - z ktorého bude vyplývať nepretržité omeškania klienta banky dlhšie ako 90 kalendárnych dní napriek príslušnej písomnej výzve). Príslušné listiny taktiež musia a mali byť podľa názoru súdu prílohou samotnej zmluvy o postúpení pohľadávok, resp. odovzdané postupníkovi v rámci dokumentácie o záväzkovom vzťahu (osobitne i vzhľadom na obsah zmluvy o postúpení pohľadávok v čl. VII. bode 7.1. a výkladu pojmu „zmluvná dokumentácia“ v jej čl. II.). V tomto smere treba spomenúť tú skutočnosť, že právny zástupca žalobcu na pojednávaní síce, možno povedať že navrhoval doplniť dokazovanie ohľadne „upomienky“ spomínanej žalovanou - nie však vyžiadanim výzvy podľa § 92 ods. 7 zákona o

bankách od právneho predchodcu žalobcu, resp., že žalobca sám predloží uvedenú výzvu a doklady o jej doručení, preto súd tento návrh na doplnenie dokazovania zamietol, nakoľko z neho nebolo ani len presne zrejmé akú konkrétnu upomienku by mal súd vyžiadať.

Na vyššie uvedených tvrdeniach nič nemení ani obsah vety druhej § 92 ods. 7 zákona o bankách - osobitne jej znenie za bodkočiarkou (Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok.), nakoľko vychádzajúc z gramatického výkladu daného ustanovenia nijako nevyplýva, že by veta druhá § 92 ods. 7 zákona o bankách vylučovala predpoklady postúpenia pohľadávky banky v zmysle vety prvej daného ustanovenia - t.j. omeškania klienta napriek písomnej výzve banky klientovi.

Súd opätovne poukazuje na to, že doklady o splnení postupu podľa § 92 ods. 7 zákona o bankách zo strany právneho predchodcu žalobcu musia byť súčasťou zmluvnej dokumentácie súvisiacej s uzavretím zmluvy o postúpení pohľadávok, pričom z pohľadu súdu nie je možné žalobcu na dokladanie týchto dôkazov osobitne vyzývať, najmä nie po tom, ako mu bolo dané vyššie uvedeným uznesením prvýkrát poučenie podľa § 120 ods. 4 O.s.p. a za situácie, kedy je žalobca i právne zastúpený. Tak ako žalobca predložil súdu Zmluvu, VOP, oznámenia o postúpení pohľadávky, zmluvu o postúpení pohľadávok a pod., tak bol povinný predložiť i doklady preukazujúce splnenie osobitných podmienok pre postúpenie pohľadávky v danom prípade podľa osobitného právneho predpisu - zákona o bankách (a pokiaľ ich sám nepredložil za účelom plného preukázania jeho aktívnej legitímácie v spore, tak nemožno vyvodiť z toho iný záver ako ten, že príslušné postupy podľa § 92 ods. 7 zákona o bankách zo strany jeho právneho predchodcu neboli v danom prípade dodržané a teda nebol jeho právny predchodca oprávnený žalobcovi pohľadávku voči žalovaným postúpiť). Navyše podľa súdu, vychádzajúc z cit. § 92 ods.7 zákona o bankách, bol právny predchodca žalobcu oprávnený postúpiť, pokiaľ by aj postup podľa § 92 ods. 7 zákona o bankách vo vzťahu k žalovaným splnil, pohľadávku iba v rozsahu zodpovedajúcom peňažnému záväzku v tej časti, s ktorou by jeho klient napriek písomnej výzve banky bol nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením. Zmluva o postúpení pohľadávok bola uzavretá 22.10.2008, po čiastočnom späťvzati žaloby sa žalobca domáhal zaplatenia sumy, ktorej prvá časť mala byť splatná až 20.11.2008, teda po uzavretí zmluvy o postúpení pohľadávok.

Na základe vyššie uvedených skutočností preto súd žalobu v celom rozsahu zamietol a s poukazom na uvedený dôvod zamietnutia žaloby sa už súd z dôvodu hospodárnosti bližšie nezaoberal zrejmom otázkou neplatnosti k žalobe pripojenej dohody o uzavretí splátkového .kalendára a uznání dlhu, ako ani protichodnými tvrdenia žalobcu jednak v žalobe o odstúpení jeho právneho predchodcu od Zmluvy a jednak v podaní doručenom 15.7.2015, že v žalobe pri údají o „mimoriadnej splatnosti“ išlo o písaciu chybu (opätovne bez predloženia dokladov či vyjadrení jeho právneho predchodcu vo vzťahu k tomu či zmluvný vzťah so žalovanými bol akýmkoľvek spôsobom a kedy predčasne ukončený alebo jeho potvrdenia o tom, že k takým skutočnostiam z jeho strany nedošlo), či samotnej neurčitosti termínu splátok poplatku za vedenie účtu podľa Zmluvy, resp. neurčitosti výšky splátok úrokov z úveru podľa Zmluvy a dopadom týchto skutočností na dôvodnosť a výšku samotných nárokov uplatňovaných voči žalovaným v tomto konaní.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 146 ods. 2 O.s.p., ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Čo sa týka rozhodnutia o náhrade trov konania medzi samotnými účastníkmi, t.j. žalobcom a žalovaným v 1. a 2. rade, treba v prvom rade uviesť, že súd má za to, že žalobca v časti, v ktorej bolo konanie zastavené, uznesením č.k. 6C/373/2012 - 136, zavinil žalobca zastavenie konania, nakoľko v príslušnej časti vzal žalobu späť bez toho, aby súčasne preukázal, že v danej časti bola podaná dôvodne a k jej späťvzatiu v tej časti došlo pre správanie žalovaných v zmysle podanej žaloby. V časti, v ktorá ostala predmetom konania po čiastočnom zastavení konania, bol žalobca neúspešný. Žalovaným v 1. a 2. rade, ktorí v dôsledku uvedeného boli plne úspešní v celom konaní, však podľa obsahu spisu žiadne

preukázateľné trovy nevznikli, ani nárok na ich náhradu v konaní neuplatňovali. Preto súd nikomu z účastníkov náhradu trov konania nepriznal.

Čo sa týka požadovanej náhrady trov konania zo strany vedľajšieho účastníka, tento v konaní vystupoval na strane plne úspešných žalovaných, nárok na náhradu trov konania uplatnil a trovy v priebehu konania riadne vyčíslil, pričom v konaní preukázateľne po ním vznesenej námietke premlčania došlo k čiastočnému späťvzatiu žaloby zo strany žalobcu. Vedľajší účastník teda vystupoval na strane plne úspešných žalovaných a jeho účasť v konaní nebola iba formálna, preto mu súd priznal voči v konaní de facto plne neúspešnému žalobcovi právo na náhradu trov konania pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka v tomto konaní v celkovej výške 333,- eur, ktoré predstavuje odmena za úkon právnej služby prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom á 131,12 eur podľa § 10 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. a náhrada výdavkov podľa § 16 ods. 3 cit. vyhlášky v súvislosti s uvedeným úkonom právnej služby á 7,63 eur, ako aj odmena za úkon právnej služby spočívajúci v písomnom podaní na súd vo veci samej á 131,12 eur podľa § 10 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. a náhrada výdavkov podľa § 16 ods. 3 cit. vyhlášky v súvislosti s uvedeným úkonom právnej služby á 7,63 eur, to všetko postupom podľa § 18 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. zvýšené o 20 % DPH (55,50 eur), ktorej je, i v čase vykonania daných úkonov bol, právny zástupca vedľajšieho účastníka platiteľom.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na tunajšom súde do 15 dní odo dňa jeho doručenia.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstoí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ust. § 205 ods. 3 O.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Podľa § 205a ods. 1 O.s.p. skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

- a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,
- b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,
- d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Podľa § 205a ods. 2 O.s.p. ustanovenie odseku 1 sa nepoužije v konaniach podľa § 120 ods. 2.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Podľa § 251 O.s.p. ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.